LÁ THƯ MỤC VỤ

Đây là những lời tâm sự của Đức Cha Bùi Tuần : *"Tôi có đạo, và tôi hân hạnh xưng mình có đạo. Nếu ai hỏi tôi về đạo, tôi thưa : Điều cốt yếu của đạo tôi là tin thờ Thiên Chúa. Khi trước, tôi tưởng thế là đủ. Nhưng bây giờ xét kỹ lại, tôi thấy không đủ. Bởi vì đạo của tôi buộc không những phải tin thờ Chúa, mà còn phải yêu thương người khác. Tôi ngỡ yêu người chỉ là điều phụ. Nhưng đọc lại Kinh Thánh, tôi thấy yêu người cũng là điều chính. Khi một vị luật sĩ hỏi Chúa Giêsu rằng: "Trong các điều răn, điều nào trọng nhất ?"Chúa Giêsu đáp: "Đây là điều răn thứ nhất, ngươi phải kính mến Thiên Chúa hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức ngươi. Còn điều răn thứ hai cũng giống điều trước: Là hãy yêu thương anh em như chính mình vậy". Nếu điều răn thứ hai cũng giống điều răn thứ nhất, thì tất nhiên* ***yêu người*** *cũng quan trọng như* ***mến Chúa****, cũng phải giữ cẩn thận như mến Chúa.*

*Như thế, căn bản đạo tôi có thể tóm tắt vào hai việc mến Chúa yêu người. Thực ra, đó chỉ là hai mặt của một tình yêu. Cả hai chỉ là một. Bỏ một tức bỏ hai. Đủ cả hai mới thành được đạo. Vì thế, kẻ vô thần không mến Chúa thì gọi là vô đạo. Người Công Giáo không yêu người cũng là một thứ vô đạo. Nhiều khi tôi thấy Chúa Giêsu coi việc yêu người còn quan trọng hơn việc thờ Chúa. Chẳng thế mà có lần Chúa bảo: "****Nếu khi nào ngươi dâng của lễ trên bàn thờ, mà sực nhớ anh em có điều gì bất bình với ngươi, thì hãy để của lễ ngươi trước bàn thờ, đi về làm hoà với anh em đã, rồi mới trở lại dâng của lễ"*** *(Mt 5, 23-24). Rõ ràng Chúa muốn tôi thực hiện yêu người trước cả việc đọc kinh dâng lễ.*

Hơn nữa, Chúa coi việc yêu người như đặc điểm của môn đệ Chúa: ***"Người ta cứ dấu nầy nhận biết các con là môn đệ của Thầy, là các con thương yêu nhau"*** *(Gn 13,35). Suy lời trên đây, tôi thấy thực đáng lo. Vì tôi thường nhận biết người công giáo nhờ một số dấu bề ngoài như đeo ảnh tượng, đọc kinh, làm dấu thánh giá, đi nhà thờ. Người khác cũng căn cứ vào những dấu đó để nhận ai là người công giáo. Nhưng nếu bây giờ bỏ tất cả những dấu đó đi, để căn cứ vào đời sống bác ái, thì chắc chắn sẽ có những cảnh nhận lầm ghê gớm. Có những người hay thương những người nghèo, bênh vực kẻ yếu, an ủi kẻ đau khổ. Tôi sẽ tưởng họ là người công giáo, nhưng không phải. Trái lại vô số người gian tham, chuyên nói xấu, nói hành, bày mưu hại người, dửng dưng trước những đau khổ của tha nhân. Tôi tưởng họ sẽ vô thần, nhưng không phải. Còn tôi thì sao ?*

Đến ngày phán xét, chính Chúa cũng căn cứ vào đặc điểm yêu người, để định đoạt ai được lên thiên đàng, ai phải xuống hỏa ngục (Mt 25, 34-46). Lời Chúa thật rõ ràng như vậy, không thể hiểu cách nào khác được. Rõ ràng yêu người là điều bao trùm tất cả luật đạo. Thánh Phaolô đã xác định dứt khoát như thế : ***"Ai yêu người là chu toàn lề luật"****(Rm 13,8) Yêu người quan trọng đến mức đó, thế mà nhiều khi xét mình xưng tội, tôi lại ít để ý tới. Thật đáng ngại, khi coi thường bổn phận bác ái, để tự lừa dối mình và lừa dối người khác bằng hình thức giả đạo đức, giả tạo đâu đâu". (Trích từ tác phẩm "Nói Với Chính Mình" của Đức Cha Bùi Tuần).*

Chúa Giêsu bảo chúng ta hãy yêu thương nhau như Người yêu mến chúng ta. Chúng ta có nhìn vào nhau để nhận thấy nghĩa vụ cao cả nhất là chăm lo cho phần rỗi của nhau, đó chính là thực thi bác ái chân thật nhất. Với một cái nhìn như vậy sẽ lôi theo biết bao nghĩa vụ, những nghĩa vụ có thể làm được và phải làm để cho người khác thấy chúng ta có lòng yêu kính Chúa. Nếu được vậy, mỗi gia đình sẽ thành một "Giêrusalem Mới"

Xin đừng nghĩ yêu kính Chúa thì nhẹ nhàng và dễ dàng còn yêu thương người thì nặng nề và khó thực hiện. Không phải vậy, vì mỗi khi chân thành yêu thương người (không phải vì ích kỷ hay để lợi dụng) thì sẽ có một niềm vui khôn tả xuất hiện trong tâm hồn. Khi ban lệnh truyền kính Chúa yêu người nầy, Chúa Giêsu không đè thêm bất kỳ gánh nặng nào trên vai chúng ta mà Chúa mời chúng ta hãy sống cho đúng nghĩa. Thật vậy, ai mở trái tim ra để yêu thương là bắt đầu sống thật, còn ai khép trái tim lại, từ chối yêu thương thì chính họ tự tìm đến cái chết theo đúng nghĩa của nó.

Linh mục Phạm Quang Hồng.